

گناه، ایمان، وظیفه

۱۷

۱ بعد عیسی به شه شاگردون بائوته: «از لغزشها فرار نَوونه هاكاردن اما وای بر کسی که اوناره سبب بَووه. ۲ وره پَهتر اینکه که اتا سنگ اسبو ونه گردن دوندن و دمیدن دریا دله تا اینکه باعث لغزش اتا نوایمان بَووه. ۳ پس شه ر مواظب بوشین.

اگه ته برار گناه هاكانه و ره توبیخ هاكان و اگه توبه هاكارده وره ببخش. ۴ اگه هفت بار در روز به ته گناه هاكارده و هفت بار ته پلی بییمو و بائوته: (توبه کامبه و ره ببخش.»

۵ رسولان به عیسی خدایوند بائوته: امه ایمان ره زیاد هاكان! ۶ عیسی خدایوند جواب هادا: اگر ایمانی به کوچکی دونه خردل داشته بوشین تونی به این توت دار بایرین از ریشه بکندسته در دریا کاشته بَووه و شیمه دستور ره انجام دهنه.

۷ کدوم تایه شما که وقتی ونه نوکر از شخم بزن یا چراهیدنه گوسفندها، صحراجه بر دگرده و ره بایره: بور هینیش و بخور؟ ۸ آیا نایینه: مه شام ره آماده هاكان و مه جه پذیرایی هاكان تا بخارم و بعد ته بخور؟ ۹ آیا ونه نوکر وره منت کانده که ونه دستور ره انجام دهنه؟ ۱۰ پس شما هم وقتی اونچه به شما دستور هادانه انجام حادین بایرین: (ما نوکران بی لیاقتیمی و تنها انجام وظیفه هاكاردیمی.) ۱۰

شفای ده تا جذامی

۱۱ عیسی راه دله که دَشیبیه اورشلیم از مرز سامره و جلیل دیه رد بییه. ۱۲ پس وقتی راه دله وارد اتا ده بییه، ده تا جذامی عیسی جه بر خورد هاكاردنه. اونا دیر دست هرسانه ۱۳ با صدای بلند داد کَشینه و گاتنه: ای عیسی ای استا بر اما ترحم هاكان.» ۱۴ وقتی عیسی اوناره بدیه بائوته: بورین و شه ره به کاهنون نشون حادین.» اونا راه دکتته و در میانه راه جذام جه پاک بیینه. ۱۵ اتا از اونا وقتی بدیه که شفا بیته درحالی که با صدای بلند خدا ره ستایش کرده بردگرده: ۱۶ و شه ره عیسی لینگه سر دمپدا و ونجه تشکر هاكارده. اون جذامی سامری بییه. ۱۷ عیسی بائوته: «مگر تموم اون ده نفر پاک بیینه؟ پس نه نفر دیگر کاجه درنه؟ ۱۸ آیا بجز این غریبه، هیچ کس دیگه بر نگردهسته تا خدا ره سپاس بایره؟ ۱۹ بعد وره بائوته: راست بوش و بور ته ایمان ته ره شفا هادا.»

بییموهنه پادشاهی خدا

۲۰ عیسی در جواب فریسیون که ببورسینه پادشاهی خدا کی انه بائوته: بییموهنه پادشاهی خدا ره نتونی بونین ۲۱ و کسی نایینه اینجه یا اونجه دره اینسه که پادشاهی خدا در درون شما دره. ۲۱^a

^a یا: در دسترس شماست و یا: در شماست.

۲۲ بعد به شاگردون باثوته: «زمانی انه که آرزو کانی آتا از روزهای انسان ریکا ره بونین اما نوینی. مردم شیما ره گانه: و اینکه دره یا و اونجه دره، اما دنبال اونا نشوین. ۲۴ اینسه که انسان ریکا روزی انه که مثل صاعقه که در اتا آن درخشینه و آسمون ره از کران تا کران روشن کانه. ۲۵ اما انسان ریکا اول باید خله رنج بکشه و این جماعت جه طرد بووشه. ۲۶ قبل از بیمونه انسان ریکا روزگار مثل روزهای نوح هسه. ۲۷ مردم خاردرنه و نوشینه و زن گیتنه و شی کاردرنه تا اون روز که نوح بورده کشتی دله. بعد سل بیموهه و همه ره هلاک هاکارده. ۲۸ در زمان لوط هم اینتی بییه. مردم سرگرم بخاردن و بنوشتن و خرید و فروش و زراعت و عمارت بییه. ۲۹ اما اتا روز که لوط سدوم ره ول هاکارده تش و گوگرد از آسمون پبارسته و همه ره هلاک هاکارده. ۳۰ روز ظهور انسان ریکا همینجوری هسه. ۳۱ در اون روز کسی که شه سیره پشت بوم دره و ونه اثاث سیره دله دره برای بوردن اثاث سیره دله نشوهه. و اون که شه باغ دله دره هم، شه سیره بر نگرده. بلکه در فکر نجات دووشه. ۳۲ لوط زنا ره به یاد بیارین که چیتی بییه! ۳۳ هر کی بخواشه شه جان ره حفظ هاکانه اون ره از دست دهنه و هر کی شه جان ره خیدا دست هاده اون ره حفظ کانه. ۳۴ شیما ره گامبه در اون شو از دتا نفر که اتا جا بخاتنه آتا به آسمون بوردده وونه و اتا نفر دیگه موندنه. ۳۵ و از دتا زن که در اتا جا گندم اسبو کانه آتا به آسمون بوردده وونه و اتا نفر دیگه موندنه. ۳۶ و هم از دتا مرد که در باغ دله درنه آتا به آسمون بوردده وونه و دیگری موندنه.» ۳۷b شاگردها بیورسینه: «سرورم کاجه بوردده وونه؟» جواب هادا: هر جا اتا لاشه دووشه لاشخورها اونجه جمع وونه!»